

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 210/2020
19.05.2020. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Радмиле Драгичевић Дичић, председника већа, Соње Павловић, Радослава Петровића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези члана 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Виктора Јухаса Ђурића, поднетом против правоснажних пресуда Основног суда у Суботици К број 434/19 од 11.10.2019. године, која је исправљена решењем Основног суда у Суботици К број 434/19 од 21.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1176/19 од 15.01.2020. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2020. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, поднет против правоснажних пресуда Основног суда у Суботици К број 434/19 од 11.10.2019. године, која је исправљена решењем Основног суда у Суботици К број 434/19 од 21.11.2019. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1176/19 од 15.01.2020. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Суботици К број 434/19 од 11.10.2019. године, која је исправљена решењем Основног суда у Суботици К број 434/19 од 21.11.2019. године окривљена АА оглашена је кривом због извршења два кривична дела насиље у породици из члана 194. став 3. у вези става 1. КЗ, па јој је за једно утврђена казна затвора у трајању од 1 године и 7 месеци, док јој је за друго утврђена казна затвора у трајању од 1 године, и осуђена је на јединствену казну затвора у трајању од 2 године и 6 месеци, у коју јој се урачунава време које је провела у притвору од 24.01.2019. године па на даље.

Истом пресудом на основу члана 264. став 1. у вези члана 261. ЗКП окривљена АА је обавезана да на име паушала плати износ од 5.000,00 динара, да плати трошкове кривичног поступка у износу од 22.688,04 динара буџету Основног суда у Суботици, као и да плати трошкове кривичног поступка у износу од 61.455,47 динара буџету Основног јавног тужиоца у Суботици, све у року од 30 дана од дана правноснажности пресуде, под претњом принудног извршења.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 1176/19 од 15.01.2020. године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, па је пресуда Основног суда у Суботици К број 434/19 од 11.10.2019. године, која је исправљена решењем Основног суда у Суботици К број 434/19 од 21.11.2019. године, потврђена.

Против напред наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА, адвокат Виктор Јухас Ђурић, због битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде укине и суђење понови.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношења одлуке.

На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљене АА у захтеву наводи да су побијане пресуде донете уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 2. тачка 1) ЗКП, јер се заснивају на исказима радница Центра за социјални рад ББ и ВВ које су сведочиле о чињеницама које су чуле од привилегованих сведока ГГ-старије, ГГ 1-млађе и ДД који су искористили своје право да не сведоче против окривљене.

Из списка предмета произилази да су сведокиње ББ и ВВ саслушане на главном претресу који је одржан пред Основним судом у Суботици 04.10.2019. године у свему у складу са законским одредбама које се односе на саслушање сведока, а из садржине њихових исказа произилази да су се ове сведокиње–раднице Центра за социјални рад, изјашњавале о свим непосредним сазнањим до којих су дошле у оквиру обављања активности из свог делокруга рада, па у том смислу, по налажењу Врховног касационог суда наведени искази представљају доказе на којима се пресуда може заснивати. Околност да су привилеговани сведоци, искористили своје право да не сведоче на главном претресу, и да су њихови претходно дати искази издвојени из списка предмета, не може претпостављати незаконитост извођења других доказа, у конкретном случају саслушање сведока који се изјашњавају о непосредним сазнањима при обављању активности из делокруга свога рада, а у оквиру којих активности су обављали разговоре са привилегованим сведоцима који су током трајања кривичног поступка искористили своје право да не сведоче.

Из напред наведених разлога Врховни касациони суд налази да су искази сведока-радница Центра за социјални рад ББ и ВВ, дати на главном претресу у свему изведени у свему у складу са законом и не представљају доказе на којима се пресуда не може заснивати, а супротно наводима захтева за заштиту законитости браниоца окривљене АА.

Из напред наведених разлога донета је одлука као у изреци на основу одредбе члана 491. став 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Радмила Драгичевић Дичић, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**